

Λόγοι οσίου Ιωάννου του Καρπαθίου: Η δίκαιη πτώση στην αμαρτία

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Αν συμβεί και γίνει εναντίον σου επανάσταση του πλήθους των αισχρών λογισμών και υποχωρήσεις και νικηθείς, να γνωρίζεις ότι χωρίστηκες πρόσκαιρα από τη θεία χάρη. Γι' αυτό και παραδόθηκες στην πτώση σου με δίκαιη κρίση. Να αγωνίζεσαι λοιπόν να μη μείνεις ποτέ με την αμέλειά σου μακριά από τη θεία χάρη ούτε για μια στιγμή» (όσιος Ιωάννης ο Καρπάθιος).

Στο κλίμα του πανευφρόσунου παραδείσου της Φιλοκαλίας των ιερών νηπτικών πατέρων μάς μεταφέρει το παραπάνω λόγιο από τα παρηγορητικά λεγόμενα κείμενα του οσίου και θεοφόρου Πατέρα Ιωάννου του Καρπαθίου. Τι μας αποκαλύπτει ο όσιος μέσα από την πολύχρονη εμπειρία του στην άσκηση της πνευματικής χριστιανικής ζωής; Την αιτία της πτώσεώς μας στον κυκεώνα των αισχρών λογισμών, σε μία οδυνηρή πράγματι κατάσταση που την χαρακτηρίζει ως επανάσταση και που οδηγεί συχνά στην υποχώρησή μας και στην ήττα μας από αυτούς - αποδεχόμαστε τους πονηρούς αυτούς λογισμούς και στρέφεται ενηδόνως η ψυχή μας προς αυτούς. Δεν μιλάει ο όσιος για την επίθεση που δέχεται κάθε πνευματικός άνθρωπος από τους λογισμούς, οι οποίοι προερχόμενοι από τον πονηρό βρίσκουν κενό και έρημο τόπο - συναντούν τείχο και ασπίδα και αντίδραση από τον επιμελή χριστιανό, οπότε γίνονται αφορμή περαιτέρω προκοπής του και πνευματικής ανόδου του. Αναφέρεται στη χαλάρωση που μπορεί να συμβεί στην πορεία ενός χριστιανού, στη λήθη της μνήμης του Θεού, στην απομάκρυνσή του, έστω προσωρινά, από την ένταση του αγώνα για τήρηση των αγίων εντολών Του.

Και σημειώνει το αποτέλεσμα της χαλάρωσης: ο χωρισμός από τη θεία χάρη, συνεπώς η πτώση σου στον χώρο του Πονηρού. Στην πραγματικότητα η εμπειρία του οσίου αποτελεί διαφορετική διατύπωση αυτού που ο ίδιος ο Κύριος είχε πει: «όποιος δεν είναι μαζί μου, είναι εναντίον μου». Δεν υπάρχει με άλλα λόγια μέση κατάσταση σαν μία ουδέτερη ζώνη στην πνευματική ζωή. Ή πάντοτε είσαι με τον Χριστό και προχωράς ή Τον αφήνεις, έστω και προσωρινά, και πέφτεις! Κι αυτό

οδηγεί βεβαίως σε ό,τι προτρέπει στο τέλος του μικρού κεφαλαίου του ο όσιος: δεν πρέπει ούτε μία στιγμή να αμελήσει κανείς - χωρίζεται από τον Θεό, απομακρύνεται από τη χάρη Του. Θυμίζει τις παρόμοιες προτροπές πολλών αγίων της Εκκλησίας μας, όπως του οσίου Συμεών του νέου Θεολόγου που τόνιζε ότι «αν θέλεις να προκόψεις, πρέπει να επιμελείσαι πάντοτε τη συνείδησή σου» ή του νεώτερου οσίου Σωφρονίου του Αθωνίτου ο οποίος υπενθύμιζε «αν αμελήσεις τη σχέση σου με τον Θεό, θα αμελήσει αντιστοίχως κι Εκείνος για εσένα». Η ευθύνη για την πνευματική μας ζωή είναι τεράστια. Γιατί ακριβώς είμαστε όχι ρομπότ, όχι μηχανές, όχι δούλοι, αλλά «συνεργοί Θεού» ως εικόνες Του.

pgdorbas.blogspot.com

<https://bit.ly/3DoD6tZ>